Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care ți.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 207. Brașov, Luni-Marți, 19 Septemvre (1 Octomvre) 1895.

Inaugurarea podului de peste Dunăre.

Bucuresci, 16 (28) Sept.

Până ce veți primi raportul amĕnunțit despre decursul măreței festivități dela țĕrmii Danubiului, sĕvĕrșită de strănepoții legionarilor vechei Rome cu ocasiunea inaugurării podului, al doilea după acela dela Severin al marelui împĕrat Traian, rog sĕ publicați discursurile memorabile, ce s'au ținut la masa regală în amintirea acestei țile.

Cel dintâiu, care a ridicat cuvêntul, a fost ministrul lucrărilor publice, d-l C. *Olănescu*, care a țis următórele:

Se apropie 18 vécuri de când valurile măreței Dunăre au fost subjugate pentru întâia-óră. Atunci, un mare Domn din apus a zidit podul sĕu de piétră, ca sĕ zămislescă némul românesc și sĕ-și scrie numele în cartea nemuririi.

Astădi, Majestatea Ta, venit tot din apus, înfrângi pentru a doua-óră cu piétră și cu fier falnicul fluviu, ca sĕ asiguri, pentru tot-déuna, pacinica propășire a Regatului, pe care cu vitejie și înțelepciune l'ai întemeiat în acea vale pe care a smuls'o barbariei Impĕratul Traian.

Astfel se légă firul întrerupt al istoriei și se amestecă în admirația și recunoscința nóstră chipul lui Traian, întemeitorul, cu al lui Carol, reinvietorul, și unul și altul viteji și biruitori în rĕsbóie, și unul și altul mari și spornici ziditori de monumente, falĕ a vremurilor lor.

Gloria împĕratului roman strămoșii noștri au nemurit-o în colóna de piétră din Roma, și în trofeul, pe care tot aci, tot pe acest pĕmânt al Dobrogei, l'au aședat, dovadă a adêncilor cumințiii, care au înțeles importanța țĕrei cucerită de Traian pentru împĕrăția romană, și a malului drept al Dunărei pentru noua provincie.

Slava Majestății Tale se va nemuri de urmașii noștri pe tot pĕmêntul României, precum stă întipărită în tóte inimele nóstre dragoste către Majestatea Ta. Nicăeri însĕ mai mult decât în acéstă parte a Regatului, pe care, după 400 da ani de despărțire dela trupul Patriei, a fost dat Majestății Tale sĕ o alipescă érăși, și pentru tot-déuna, la coróna acelor Voevoți, cari cu mândrie și înaltă prevedere puneau în titlurile lor și pe acela de stăpânitor al Dobrogei.

Nimic n'a lipsit, Sire, Domniei Majestății Tale. Ai cucerit neatârnarea și ai înființat Regatul, ai înzestrat România cu drumurile de fier, și astăți ai deschis drumul la mare, acel drum, fără de care nici un ném până acum n'a putut întemeia putere trainică.

Fericit și biruitor ai fost în rĕsbóie, Sire, fericit și biruitor esci în timp de pace. Fericit și biruitor, pentru-că în tot-déuna ai avut o nemărginită încredere în supușii Majestății Tale. Cu ostașii Țĕrei ai învins în câmpurile Bulgariei, cu meșterii Țĕrei ai îngenunchiat Dunărea.

De aceea, Sire, încrederei nestrămutate a Majestății Tale rĕspunde credința nețărmurită a Națiunei, și din Carpați până la Mare, din tot locul, rĕsună un singur strigăt:

Sĕ trăiți Sire!
Sĕ trăéscă M. S. Regina!
Sĕ trăéscă dinastia nóstră!

După d-l Olănescu a ținut directorul căilor ferate române, d-l *Duca*, un frumos și instructiv discurs, pe care încă nu vi'l pot comunica.

In urmă a rostit Majestatea Sa Regele *Carol I* următorul memorabil discurs:

Intruniți aci pe țĕrmii Dobrogei, de-apururea unită prin sângele vitejilor noștri și din nou făurită printr'un lanț de fer cu România, serbăm un eveniment așteptat cu nerăbdare de țéra întrégă, care va găsi un rĕsunet puternic departe peste hotarele sale.

Săvêrșirea podului peste Dunăre, dorit de un sfert de véc de Mine, este astăți un fapt împlinit, și uriaș se ridică înaintea nóstră acéstă falnică operă, ca o mărturie vĕdită a tăriei Regatului.

Geniul omenesc, în care se resfrâng avêntul și progresul puternic al României, a învins tóte greutățile, a înlăturat tóte piedecile pentru a executa o lucrare trainică și neperitóre, care trebue sĕ arate lumei, că vrednic este poporul român de frumósa sa chemare la gurile Dunărei și pe pragul Orientului.

Monumentele sunt istoria viuă a popórelor; până astăți urmele lui Traian nu s'au șters. Cine nu vorbesce de podul sĕu dela Severin? Sĕ dea Dumnețeu ca al doilea pod stabilit după mii de ani pe Dunărea de jos sĕ mai trăéscă vécuri spre a povesti generațiunilor viitóre din ném în ném că numai prin jertfe, lupte și o muncă statornică statul român a putut fi întemeiat.

Mândru pot fi dér, că sub domnia Mea s'a conceput și s'a isprăvit prin inginerii noștri acest măreț pod, care va atrage o însemnată parte a comerciului europén pe căile nóstre ferate, fiind că astăți stăpânim linia cea mai scurtă între mările nordice și țĕrile din Orient.

Aruncăm acum o privire mai departe pe mare, pe acéstă nemărginită cale de apă, unde se încrucișéză nenumĕratele drumuri ale mișcării întregei lumi, cari rĕspândesc bogățiile asupra națiunilor.

Prin portul dela Constanța, podul de peste Dunăre ne deschide într'un mod neașteptat relațiunile nóstre comerciale, și va asigura desvoltarea nóstră maritimă. Stégul României, care este deja cunoscut în porturile din Europa, în curênd va fâlfâi și în țĕrile cele mai depărtate ale universului, ducênd cu dênsul renumele scumpei nóstre Patrii.

Cu inima plină de bucuriă exprim acéstă convingere în fața acestei impunătóre adunări, în fața uriașului nostru pod, pe care îl privesc ca cheia de aur a unui viitor strĕlucit, mulțumind călduros tuturor acelora cari eu contribuit la marea isbândă ce se sĕrbătoresce astăți de noi cu atât de adâncă satisfacțiă.

Mulțumesc de asemenea pentru cuvintele așa de bine simțite și așa de măgulitóre pentru Mine, mulțumesc corpului technic pentru rîvna și hărnicia ce a desfășurat în numĕrósele lucrări publice săvêrșite în cursul celor din urmă ani, și care găsesce ați cea mai frumósă rĕsplată în podul de peste Dunăre.

Fericit sunt că, Inalți óspeți și Domniile Vóstre toți sunteți marfori la acéstă memorabilă ți, care însémnă o nouĕ epocă în istoria desvoltării nóstre economice, și sunt sigur că vĕ veți uni cu Mine în strigarea de: *Sĕ trăiască iubita nóstră România, al cărei avênt nimeni nu-l mai póte opri în drumul mărirei și al propășirei!*

CRONICA POLITICĂ.

18 (30) Septemvre.

In cestiunea matriculelor de stat, întreg ministerul a edat o ordinațiune, în care se norméză procederea, ce vor avé de observat la purtarea matriculelor representanții diplomați, consulii și consulii-substituți ai monarchiei austro-ungare în calitatea lor de purtători matriculari ungari.

*

„Pester Correspondenz“ de alaltăeri publică sub titlul *„Țiua de prima Octomvre 1895“* un articol, în care preamăresce

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Vinovată.

Novelă de Renée Ghil.

Pași grăbiți, ușori, percurg salonul: un deget bate de douĕ, de trei-ori în ușă. Madame Hurtin lasă cartea, pe care tocmai o cetise, și ridicându-se pe jumĕtate de pe canapea, surprinsă și nu fără óre-care temere vede pe fiica ei, după cum se pare, în toaletă făcută în grabă mare.

— Marta! Ce s'a întêmplat, copilul meu? Soțul tĕu?...

— Nu, mamă. Despre mine e vorba. Iute, iute. — Este tata aici? chiamă-l.......

Tênĕra femeiă își mișca febril mânile; degetele ei striveau micul manșon (muff) și voalul dat înapoi lăsă sĕ 'i-se vadă ochii, cari priveau fix ca ai unui smintit. Fața ei gingașă, brăzdată de durere, apărea în lumina sórelui unei diminețe de April, ca o flóre nimicită de ger.

Incapabilă de a-și pĕstra sângele rece, cuprinsă și de o agitare estra-ordinară și de frică, Madame Hurtin trecù prin salon până la ușa bărbatului ei și strigă cu o voce pĕtrunsă de frică:

— Tată, vino! Marta e aici... Vino repede!

Când ea se întórse, prinse în brațe pe sĕrmana ei copilă. Marta plângea încet, ascunțêndu-și capul la sînul mamei sale. Amêndouĕ rĕmaseră în acéstă posițiune, până când apărù d-l Hurtin, un bărbat cu pĕrul deja cărunt, cu barba scurtă și bine îngrijită, care ca notar de ani îndelungați se obicinuise cu o solemnitate elegantă și reservată, fără ca însĕ sĕ fi perdut privirea sa amicală și blândețea sa aprópe zimbitóre.

Neliniștit prin tonul vocei soției sale, Hurtin rĕmase în ușă nemișcat și durerea ficei sale, unica bucuriă a vieții lui, îi strîngea inima.

— Copilul meu, ce este? Ce voesci dela noi?.... Tu nu mĕ îmbrățișezi?

Ea se smulse din brațele mamei sale, pentru a-se arunca în brațele întinse ale tatălui ei; dér se opri, se retrase înapoi aprópe leșinată și-și plecă capul sub coróna perului ei auriu și disordinat.

De-odată aruncă asupra amêndurora o privire, a cărei espresiune febrilă se adenci până la inconsciență...... Și cu vorbe întrerupte, într'un ton, care-și perduse sunetul obicinuit de cristal, țise:

— Bărbatul meu îndată va fi aici. El nu mi-a spus, dér va veni la momentul... Câți-va amici, colegi din cameră, îl vor ținea acasă într'o afacere urgentă... Eri după amédi am fost aici. — — Eu am fost aici! Trebue sĕ o spuneți acésta!

Și cu o voce înăbușită se lăsă pe un fotel, sfâșiind cu dinții o batistă fină. Apoi țise: „Eri, aici, dela trei până la șése. — Trebue sĕ o spuneți!“

Un strigăt duplu de o împutare infinită, plin de indignare, rĕsună de pe buzele părinților; mărturisirea vinovăției, ce apăsa pe sĕrmana și nefericita femeiă sub lovitura rușinei și a mustrărilor consciinței, nu mai lăsau nici o urmă de îndoială.

— Tu ai făcut acésta! Nenorocito, ah, nenorocito!

— Și tu ai contat pe mama ta și pe mine, pentru-ca sĕ scapi de pedépsă? Acum noi sĕ înșelăm și pe omul de onóre, pe care tu l'ai trădat?.... In adevĕr, tu ești nebună....

Frângêndu-și mânile și plângênd rĕspunse Marta:

— Nebună.... Am fost nebună! Oh, ce putere m'a cuprins în ghiarele ei?... Totul era dat uitărei, ómenii, lucrurile îmi păreau, că-și perduseră însemnătatea lor deosebită. Eram cu totul orbită, până la inconsciență. Cineva se făcuse stăpân pe mine, care lucra în locul meu, îmi transformase sufletul, ba chiar și fața... M'ași fi lăsat a fi răpită la o crimă, ba chiar și la mórte, ca și cuprinsă de amețélă... Oh, nu sciți nimic despre acésta! Nu mai cunosc pe femea, ce am fost în acest timp blăstĕmat... Andre, Andrée al meu!... Dér îl iubesc în mijlocul mustrărilor de consciință, ce mĕ chinuesc. Oh, e îngrozitor. I-l iubesc în mĕsura, cu care pe cela-l'alt îl urăsc!... Andrée nutresce numai o singură bănuială, probabil în urma perplesității, a scârbei, ce mĕ cuprinse pe mine... Oh, fericirea, scumpa nóstră fericire este așa-déră perdută? Desperarea și mustrările consciinței nu o vor puté readuce? Mamă! Tată! O, aveți îndurare!

In genunchi, întințêndu-și mânile, părea că se rógă fără sfîrșit. Mama, a cărei față, deși mai comună, dér nobilă, părea că reflectéză gróza fiicei sale, cu lacrĕmile în ochi făcù deja un gest, pentru-ca sĕ ridice pe cea îngenunchiată, dér tatăl rĕmase nemișcat și mut; numai o contractare a mușchilor feții trăda mânia și iritarea.

— Nu se póte face nimic, țise el cu o voce slabă. Fericirea póte merge mână în mână numai cu onórea.

(Va urma).

guvernul ungar, că a isbutit sĕ întroducă în amintita qi căsĕtoria civilă obligătóre şi matriculele de stat. Vorbind apoi despre ţinuta autorităţilor confesionale în acéstă cestiune, qice, cu o neruşinare şi cu un cinism uimitor, următórele: „Episcopii catolicĭ n'au putut sĕ nu ameninţe pe credincioşii lor. Décă episcopii ameninţă, că pe astfel de părechĭ, carĭ fără de a-se cununa la biserică se vor mulţămi singur numai cu căsĕtoria civilă, nu le va accepta ca naşĭ la alte căsĕtorii şi le va privi, ca trăind în concubinagiu — acésta e o ameninţare nevinovată şi nedăunăciósă. O astfel de ameninţare póte influinţa numai asupra spiritelor mĕrginite, de-óre-ce nu póte strica nimica actului şi valórei civile faptul, că biserica nu vré s'o recunóscă. Statul şi cu acesta întrégă lumea civilisată (? ?) recunósce şi respectă valabilitatea unei astfel de căsĕtorii.

Mulţumita pentru graţiare.

Foile din Budapesta spun, că ministrul-preşedinte Bánffy prin hărtia sa cu nr. 3177 a făcut cunoscut d-lui Dr. Lucaciu şi soţĭ, că adresa lor de mulţumită pentru graţiare, înaintată Majestăţii Sale prin ministrul unguresc de justiţiă, *„a fost primită în mod graţios de Majestatea Sa“*.

Textul adresei este următorul:

Majestatea Vostră Ces. Reg. Apostolică!
Prea înalte stăpâne!

Prin actul Preaînalt de graţie M. V. C. R. A. V'aţĭ îndurat preagraţios a ne reda libertatea.

Ajungênd în posesiunea acestui tesaur scump al vieţii, primul nostru cuget, cel dintâiu simţĕmênt a fost şi este espresiunea omagială a recunoscinţei şi mulţămitei nóstre adênce.

Ca fiiĭ poporului român, carĭ din tradiţiunile preţióse ale părinţilor şi străbunilor noştri ţinem cu neînfrântă credinţă la virtuţile nealterate de alipire, fidelitate şi iubire către înaltul Tron şi gloriósa Casă domnitóre, venim cu cea mai adêncă umilinţă la treptele înaltului Tron Al. M. V. C. şi R. A., ca împreună cu simţĕmintele aceste vii şi sincere de lealitate sĕ dăm espresiune omagială adênc simţitei nóstre recunoscinţă şi mulţumită pentru preaînalta graţie dobândită.

Rugăm cu umilinţă pe M. V. sĕ binevoiţĭ a primi preagraţios acéstă espresiune omagială a mulţumitei nóstre.

Al. M. V. C. R. A. cei mai umiliţĭ supuşĭ:

Budapesta, 20 Sept. 1895.

Dr. Ioan Raţiu. *Dr. V. Lucaciu.*
Iuliu Coroianu. *Dr. T. Mihali.*
Gh. Domide. *Dr. Aurel Suciu.*
Rubin Patiţa. *Dr. Barcianu.*
D. Comşa.

Câteva date asupra construcţiei podului de peste Dunăre.

Marele qiar frances *„Illustration“* a publicat un important articol technic ornat cu fotografia acestui gigantic pod. Articulul este datorit d-lui Poiano, inginer de mine. Estragem câteva pasagii dinsr'ênsul.

Construcţia podului peste un fluviu ca Dunărea a presentat enorme dificultăţĭ şi a cerut mulţĭ anĭ de lucru.

In 1885 guvernul român a deschis un concurs internaţional pentru stabilirea unui pod de drum de fer la Cernavoda. Resultatele însĕ n'au fost satisfăcĕtóre.

Direcţia generală a drumurilor de fer române a fost în urmă însărcinată sĕ elaboreze ea însăşĭ proiectul. Lucrările au fost conduse de distinsul inginer-şef d-l A. Saligny.

Sistemul adoptat a fost cel al *cantilerei* (cu console). Acest sistem a fost preferit cu ocasiunea facerei podului după Firth of Forth în Scoţia.

Execuţia s'a făcut de companiile francese Fives-Lille şi Crensot. Nu putem decât felicita industria francesă de acest triumf faţă cu colegele sale germane şi englese.

Scopul acestui pod este de a lega provincia Dobrogea direct cu România şi în acelaşĭ timp a lega pe acésta cu Marea Négră prin portul de Constanţa.

Afară de importanţa sa politică şi strategică, el este chiămat din punctul de vedere economic a ameliora fórte mult condiţiunile generale de comerciu maritim al României în timpul iernei, când ghiaţa face navigaţia pe Dunăre imposibilă.

Acest pod este singurul, care trece Dunărea, în jos de Neoplanta, el este situat la 280 kilometri dela gura fluviului. In acéstă parte Dunărea este formată de două braţe: *Danubiu* şi *Borcea*, separate printr'o câmpiă submersibilă lată de 12 kilometri. Lărgimea apei este de 620 metri şi adîncimea de 10 metri.

In timpul primăverei apele se suie la 7 metri de-asupra etagiului. Curentul atinge vitesa de 2 metri la secundă şi debitul total se ridică la 26,000 metri cubĭ.

Astfel antreprisa cuprinde 2 podurĭ, unul peste Dunăre şi altul peste canalul Borcea.

Ţinênd sémă de importanţa fluvială comercială, 'i s'a dat podului o înălţime de 30 metri de-asupra maselor ape. In acelaşĭ timp s'au adoptat (dela un stêlp (pilă) la altul), patru deschiqĕturĭ laterale de 140 metri şi o deschiqĕtură centrală de 190 metri.

Superstructura se compune din 2 putre cantilere de 240 m. lungime, care se repauséză fiă-care pe 2 pile şi pe estremităţile cărora se raqimă 3 putre semi-parabolice de 90 m. lungime.

Efortul maximal pentru pod este adoptat considerând un tren de 3 locomotive cu tender (cântărind 23 tone) şi un numĕr nedefinit de vagóne cu 2 vise şi de 8 tone.

După alte detailurĭ tehnice vorbesce de întrarea principală compusă de un arc de triumf, care se află la Cernovada.

Etă câteva cifre pentru a puté cunósce mai bine importanţa acestor lucrărĭ:

Trecerea dela Fetescĭ la Cernavoda (Borcea insula submersibilă şi Dunărea) a cerut:

16500 tonne de oţĕl,
16600 metri cubĭ de zidăriă,
91000 metri lungime de parĭ pentru viaduct,
300,000 metri cubĭ de temrament.

Preţul total al podului se urcă la 34 milióne de francĭ.

In cestiunea graţiărei Memorandiştilor.

„Pester Lloyd“ de erĭ comunică o declaraţiă a d-lui Iosif *Gall,* membru în camera magnaţilor, referitóre la graţiarea osândiţilor în procesul Memorandului. Declaraţia este următórea: „Aflu de lipsă a aduce la cunoscinţă publică premisele graţiărei condamnaţilor in procesul Memorandului, ca sĕ se convingă fiă-cine, *că graţiarea s'a discutat deja cu mult înainte de-a fi măcar vorba de visita regelui Carol la Ischl.* Inriurinţa politică bună a unei ast-fel de mĕsurĭ am accentuat'o deja anul trecut încă pe timpul ministeriului lui *Wekerle,* înaintea ministrului de justiţiă Desideriu *Szilágyi,* care în principiu nu era contra cestiunei, dér care observă, că încă nu află de sosit timpul pentru graţiare. De-asemenea am amintit despre acéstă cestiune şi ministrului preşedinte Bánffy îndată după păşirea lui la guvern. In luna Maiu a. c. când din incidentul pertractărilor proiectelor bisericescĭ-politice întreg episcopatul era adunat în Budapesta, s'a schiţat împreună cu episcopii gr. ort. şi gr. cat. o petiţiă la Majestate în cestiunea graţiărei. După-ce petiţia a fost subscrisă, se încredinţă archiepiscopului Dr. Victor *Mihályi* aşternerea ei. Dr. Victor Mihályi desbătu cestiunea şi cu ministrul preşedinte Bánffy, care declară, că d-l archiepiscop, décă află de bine, sĕ aştérnă nemijlocit petiţia de graţiare, după-ce guvernul de present nu are de gând sĕ se ocupe cu cestiunea graţiărei. Când după câte-va sĕptĕmânĭ mai târqiu archiepiscopul Dr. Victor Mihályi aduse din nou cestiunea înaintea ministrului-preşedinte Bánffy, avênd acum în fapt intenţiunea de-a aşterne petiţia de graţiare, şeful cabinetului declară, că guvernul ungar nu va procede pe basa unei petiţiunĭ la Majestate aşternută din altă parte, séu pe basa unei intervenţiunĭ streine privitóre la graţiarea condamnaţilor, *ci el însu-şĭ va lua iniţiativa îndată ce va sosi timpul potrivit.*

Acésta este starea faptică. Cred, că graţia a produs o impresiune favorabilă asupra cercurilor române dătătóre de ton; déră că amnestia ar fi de-a se mulţumi intervenţiunei vre-unui factor stătător afară de guvernul ungar, o ast-fel de aserţiune, după împărtăşirile de mai sus, e de-a se privi de falsă.

Lucareţĭ, 24 Septemvre 1895.

Iosif Gall.

Presa streina despre România.

Un articol al lui „Fremdenblatt“ asupra inaugurării podului dela Cernavoda demonstréză marea însemnătate a acestei opere, care face Bucureştii, şi exportul grâurilor românescĭ independente de Statul, care se află la îmbucătura Sulinei.

Pentru Austro-Ungaria, qice numita fóiă, noua operă semnifică o sporire a concurenţei românescĭ, dér avantagiile şi prejudiţiile se vor compensa. Fiind date relaţiunile comerciale, carĭ animéză cele două ţĕrĭ, putem considera orĭ-ce crescere a bogăţiei române ca fiindu-ne favorabilă.

Considerăm în tot-d'a-una cu bunăvoinţă şi cu un interes îndoit starea prosperă a ţĕrii situată la graniţele nóstre de Sud-Est şi urmărim mai cu deosebire cu atenţiune progresele României, care se apropiă de noi din punctul de vedere politic.

Descriind apoi frumósa operă tehnică datorită în mod exclusiv inginerilor românĭ şi cu care România se póte glorifica, „Fremdenblatt“, relevéză, că acesta este unul din numerósele succese românescĭ obţinute dela urcarea pe tron a Regelui Carol I.

Altă-dată stat vasal, fără cultură independentă, fără autoritate în Europa, România e acuma liberă, în posesiunea unei armate, care a dat dovadă de puterea sa şi dotată de numeróse instituţiunĭ de învĕţământ.

Drumurĭ de fer străbat ţéra făcênd ast-fel cu putinţă utilizarea bogăţiilor pământului, şi esistenţa morală şi materială a agricultorilor va fi ridicată.

Inteligenţa naţiunei se desvóltă din ce în ce mai mult, ordinea domnesce peste tot şi dinastia formézâ un centru solid, garantând cu tóte luptele pasiunilor politice, o desvoltare, care justifică cele mai frumóse speranţe.

România a devenit un factor însemnat printre Statele Europei, şi începe sĕ concureze la munca culturei universale. Acéstă sĕ datoréză înţelepciunei, energiei şi zelului neobosit al Regelui Carol I. şi lucrarea sa luminată a contribuit în mod puternic a aduce ţéra la nivelul, in care se află acum.

Dobrogea câştigată de curând, e acuma unită în mod solid cu vechile părţĭ ale ţĕrei. Serbările strălucite dela Dunărea de jos sunt dovada cea mai frumósă.

SCIRILE QILEI.

18 (30) Septemvre.

Mulţămita monarchului. Fóia oficială publică Sâmbăta trecută un ordin pe armată al monarchului nostru, în care acesta esprimându-se în terminii cei mai călduroşĭ asupra prestaţiunilor corpurilor de armată 8, 14, 7 şi 12, la manevrele din ést an, mulţămesce generalităţii, oficierilor şi tuturor trupelor, carĭ s'au distins în mod estra-ordinar la aceste deprinderĭ de arme.

—o—

Solemnitate scolară. Joia trecută s'a făcut deschiderea solemnă a anului scolar la seminarul archidiecesan din Sibiiu, cu care ocasiune noul director seminarial, d-l Dr. R. Roşca, cum cetim în „Telegraful Rom“., a comunicat elevilor printr'o vorbire bine nimerită, că veteranul director şi prof. Ioan Hannia, după o muncă bogată de aprópe o jumĕtete de veac, s'a retras în pensiune. La acésta d-l Hannia, care încă era de faţă, a profitat de ocasiune, ca sĕ-şĭ i-a adio dela elevĭ printr'o vorbire pĕtrunqĕtóre. La eşirea din sală nu se mai isprăviau uralele de „sĕ trăéscă“ la adresa d-sale.

—o—

Decoraţiunĭ. Cu ocasiunea inaugurărei grandiosului pod dela Cernavoda, M. S. Regele *Carol* al României a conferit următórele decoraţiunĭ: *Stéua României: Marĭ ofiţerĭ* d-nii: G. I. Duca, Anghel Saligny. *Comandorĭ* d-nii: Emil Miclescu, Eug. Lantrac, Ernest Gaertner, Adolf Greiner. *Ofiţerĭ* d-nii: Artur Flachet, Jean Baptiste Pradel. *Cavalerĭ* d-nii: N. Davidescu, St. Georgiu, Al. Davidescu, P. Zahariadi, I. Paola, Ion I. C. Brăţianu, N. P. Stefănescu, Vintilă I. C. Brătianu, Leon Pilet.

Coróna României. Mare cordon d-nii: C. Olănescu ministrul lucrărilor publice. *Mare cruce*: d-l Edmond Duval. *Comandorĭ* d-nii: I. Baiulescu, N. Herjeu, Rodier. *Oficerĭ* d-nii: B. Heuman, Gustave Rochebois, D. C. Iarca, Antonio Monterumice. *Cavalerĭ* d-nii: Gr. Casimir, Romulus Baiulescu, A. F. Bădescu, Anghel Dimitrescu, I. Sclia, V. Cristescu, G. Levideanu, Dimitrie Ţinc, Camille Dehnert, Silberberg, Marin Gugiulmo, Gallopin.

Serviciul credincios. Medalie de aur d-nii Iules Bezaneou, Zenobie Constantinescu, Gustave Chastrain, Georges Callu, Armand Sergent, Ioseph Doyen. *Medalie de argint* d-nii: August Eniu, Niculai Budeanu, Spiru Teodorescu, Stefan Simionescu, August Brun, Nicolae Alexandrescu, Gheorge Grigoriu, Ioan Zibil, Constantin Vodislav, Petre Vasiliu, Louis Lefévre, V. Domenico.

—o—

Depărtarea ostaşilor dela Huedin. Sâmbătă au plecat din gara oraşelului Huedin cincĭ-qecĭ şi două de trenurĭ pline cu ostaşĭ, carĭ au fost acolo la manevre. Din causa asta tóte trenurile de persóne au sosit cu întâqiărĭ.

—o—

Cestiunea maturisanţilor din Blaşiu. Etă numele celor 14 maturisanţĭ din Blaşiu, cărora ministrul Wlassics, cum am amintit în numĕrul de Sâmbătă, nu le permite sĕ depună matura în Blaşiu, ci la alt gimnasiu: Tiberiu Bredicean, Victor Blaşan, Eugeniu Ghelner, Eug. Lazar, V. Macaveiu I. Mateiu, B. Micu, Al. Moldovan, Eug. Pantea, I. Pascu, V. Sasşebeşi, Eug. Şimonca, Oct. Teslovan şi T. Vasinca. Ceilalţĭ 19 sunt admişĭ la esamenul verbal de maturitate, care se va ţiné la 7 şi 8 Octomvre

—o—

Louis Pasteur, renumitul profesor frances şi descoperitorul serului contra turbărei, a murit Sâmbăta la 5 óre p. m. in Garches. El a fost unul dintre cei mai muncitorĭ bărbaţĭ de sciinţă modernĭ, care prin invenţiunea serului sĕu a produs o mare binefacere pentru omenime. Invĕţăturile lui le profeséză astăqĭ medicĭ distinşĭ ca Roux, Duclaux, Metschinikoff, Chamberland, Babeş etc.

—o—

Virilişti românĭ în comitatul Sibiiului pentru anul 1896 sunt: 1) Esc. Sa Miron Romanul, metropolit Sibiiu (fl 1215). 2) Nic. Vidrighin, arendator, Rĕşinarĭ. 3) Demetriu Vidrighin, arendator Reşinarĭ. 4) Dr. Aurel Brote, director de bancă, Sibiiu. 5) Ioan Micu, neguţător, Sebeşul de jos, 6) Parteniu Cosma, director de bancă, Sibiiu. 7) Ioan Măniţiu, proprietar, Poiana. 8) Dr. Octavian Russu, advocat, Sibiiu. 9) Dr. Şt. Pĕcurariu, advocat, Sibiiu. 10) I. Hannia, protopresbiter, Sibiiu. 11) Ioan de Preda, advocat, Sibiiu. 12) Onoriu Tilea, inginer, Sibiiu. 13) Ilie Pop, notar, Poiana. 14) Al. Lebu, proprietar, Sibiiu. 15) Ioan Vidrighin, proprietar, Rĕşinarĭ. 16) Parteniu Morar, proprietar, Săsciorĭ. 17) Zacharia Boiu, protopresbiter, Sibiiu. 18) Simeon Cârpinişan, măcelar, Călnic. 19) Ioan Juga, proprietar, Apoldul-mic. 20) Ioan Răcuciu, negustor, Selişte. 21) Ioan Balu, birtaş,

Sibiiu. 22) Petru Imbĕruş, propietar, Sibiiu. 23) Ioan Măcelar, proprietar, Mercurea. 24) Petru Comşa, negustor, Sĕlişte. Suplenţĭ: 1) Ioan Maxim Vulcu, proprietar, Pianul de sus. 2) Ioan Paraschiv, subjude pensionat, Sebeşul-săsesc. 3) Ioan Drăgan, notar pulbic reg. Sebeşul-săsesc. 4) Ioan Banciu, negustor, Sĕlişte. Numĕrul total al membrilor 147 ord. şi 15 suplenţĭ.

—o—

Venitul anual al oficierilor în reservă. In instrucţiunile militare este prescris, că voluntarii, înainte de numirea ca oficierĭ în reservă, sĕ dovedéscă, că au un venit anual minimal de 600 fl. Documentul privitor la acéstă până acum s'a estradat din partea şefului de oficiu respectiv, séu din partea părinţilor şi rudelor etc. Ministrul comun de resbel în înţelegere cu ministrul de honvedĭ a dispus acuma, ca de aci încolo documentul despre venitul anual, la gagistii în reservă amintiţĭ în urmă, sĕ fiă atestat din partea funcţionarilor municipalĭ competenţĭ.

—o—

De ale armatei. Cu data de 30 Septemvre c. s'au făcut în armată mai multe numirĭ, din carĭ amintim următórele: *Iacob Brênduşianu* aspirant de oficer la reg. 73.; *George Ieromonach Vidiţky*, capelan greco-oriental militar cl. II; *Roman Baranieţki*, şi *Ioan David*, aspiranţĭ de medicĭ-asistenţĭ.

—o—

Cununii. D-l *Alesandru Bohăţel* şi d-ra *Elisa Nasta* s'au cununat erĭ în biserica română gr. or. din Cluşiu. — D-l *Ioan G. Olteanu* şi d-ra *Aurelia Popp* s'au cununat tot erĭ, în biserica română din Poiana-sărată. — Dorim fericire tinerilor părechĭ!

—o—

Ţarul bolnav. „Sant Iames Gazette“ aduce scirea, că Ţarul Rusiei este bolnav şi că trăesce peste tot fórte retras Numai miniştrii, şi incă şi aceştia numai pentru afacerĭ fórte importante află întrare la Ţar; dealtmintrelea aprópe tóte afacerile sunt conduse de mamă-sa.

—o—

„Ungaria zalogită“ este titlul unui studiu apărut ca adaus la numĕrul de adĭ al lui „Hazánk“. Autorul acestui studiu social-politic este Dr. St. *Bernat*, care se ocupă cu tristele stărĭ anormale de adĭ ale Ungariei.

—o—

Defraudare la universitate. Foile din Budapesta spun, că un anumit *Kustár* Sándor, diurnist aplicat în decanatul universităţii centrale de-acolo, a dispărut, defraudând 7000 fl. Poliţia nu i-a dat de urmă până acum.

—o—

Concertul d-şórei Laura Kansposek se va da Miercurĭ în 9 Oct. în casa de concerte. Bilete se pot căpĕta în librăria Hiemesch pe lângă următórele preţurĭ: fotolui 1 fl. 50; balcon 1 fl. 50; parchet I 1 fl. 20; parchet II 1 fl.; rangul I 80 cr.; parter ridicat 60 cr.; galeriă 60 cr.; parter 50 cr.; studenţii 40 cr.

Sfinţirea bisericei din Dobolĭ.

Braşov, 30 Sept. n. 1895.

Sosind Sâmbăta trecută Escelenţa Sa Metropolitul *Miron Romanul* la gara din Braşov, unde 'i-s'a făcut frumósă primire din partea inteligenţei române braşovene, numai decât de aci Escelenţa Sa a plecat spre Dobolĭ, însoţit de suita sa şi încă de vre-o dece trăsurĭ cu óspeţĭ din Braşov şi jur, carĭ au mers sĕ asiste la sfinţirea bisericei din Doboli inferior, departe cam 2 óre dela Braşov.

Trecênd prin *Herman*, Escelenţa Sa a fost întêmpinat aci de poporaţiunea română din comună îmbrăcată sĕrbătoresce, ce-i eşise înainte cu praporii. La pórta triumfală, ce s'a ridicat în onórea archiereului, d-l paroch din Herman, Al. Dogariu, salutà pe înaltul óspe printr'o cuvêntare, la care Escelenţa Sa rĕspunse cu câte-va cuvinte, ér convoiul îşĭ continuà calea spre Dobolĭ. Insemn, că între cei ce eşiseră la Herman întru întêmpinarea Escelenţei Sale erau şi câţĭ-va fruntaşĭ Saşĭ şi membri ai comunităţii evangelice bisericescĭ de acolo, carĭ se postaseră în şir lângă drumul ce duce spre Dobolĭ, purtând toţĭ obicĭnuita lor uniformă de gală.

La podul de peste Olt, aflător între comunele Herman şi Dobolĭ, ca meduină între comitatul Braşovului şi al Treiscaunelor, Metropolitul fù întêmpinat de d-l protopop al Treiscaunelor, *Coltofeanu*, printr'o frumósă vorbire, la care Escelenţa Sa rĕspunse în terminĭ călduroşĭ. Tot aci fù salutat apoi Metropolitul şi din partea fisolgăbirĕului de cerc prin o vorbire însufleţită.

De aci până în Dobolĭ, convoiul fù însoţit de un frumos banderiu, ce eşì spre întêmpinarea Metropolitului. Numĕrul trăsurilor, ce formau convoiul, crescuse acum la peste 30, deóre-ce pe drum se alăturară nouĕ trăsurĭ din diferite părţĭ.

La 4 óre p. m. între sunetele clopotelor şi a treascurilor convoiul întrà în Dobolĭ, unde mai spre centrul comunei de-asemenea avù sĕ trécă printr'o pórtă triumfală. Metropolitul, urmat de convoiu, merse de-adreptul la casa parochială, aflătóre lângă noua biserică, unde fù aşteptat cu praporĭ de întrégа poporaţiune a comunei Doboli inferior, îmbrăcată sĕrbătoresce.

Preotul local d. *Nicolae Puianu*, salutà pe noul venit printr'o vorbire frumósă, rostită în ton înalt şi pĕtrundĕtor, la care Escelenţa Sa rĕspunse mişcat. Intrà apoi în casa preoţéscă, unde îşĭ luà cuartirul pentru timpul cât petrecù în Dobolĭ, ér persónele din suită şi óspeţii se împrăştiară pe la cuartirele destinate.

Séra la 7 óre óspeţii strĕinĭ fură întruniţĭ la o cină comună în sala şcolei române. Metropolitul nesimţindu-se tocmai bine, n'a luat parte la cină, erau însĕ de faţă Ilustr. Sa părintele archimandrit *Puşcariu*, d-l P. *Cosma* directorul „Albinei“, precum şi ceilalţĭ membri din suita Metropolitului.

Ierĭ, Duminecă, la 7 óre dimineţa, preoţimea merse la locuinţa Escelenţei Sale, de unde 15 preoţĭ în ornat bisericesc festiv îl conduseră la biserică, între sunetele clopotelor şi încunjuraţĭ de un public fórte numĕros. După-ce cortegiul preoţilor, înşiraţĭ doi câte doi, încungiurà noua biserică de trei-orĭ şi se făcură rugăciunile şi ceremoniile prescrise, întrară în biserică, care într'un moment fù îndesuită de lume. Intre persónele oficióse comitatense am vĕdut aci pe viceşpanul şi pe protonotarul comitatens.

Inainte de liturgiă I. P. S. Sa vorbì poporului adunat, îndemnându-l sĕ ţină la legea moştenită, sĕ se pórte cu fidelitate faţă cu tronul şi cu respect faţă cu legile ţĕrei.

Ceremoniile sacre, sevîrşite cu mare pompă de cei 15 prĕoţĭ cu Metropolitul în frunte, au durat până la $12^1/_2$ óre. Cu acéstă ocasiune au fost hierotoniţĭ şi doi clericĭ: unul ca diacon şi altul ca preot. Corul studenţilor, condus de d-l teolog abs. *Sterică Stinghe*, a cântat fórte frumos, avênd în mijlocul seu şi pe escelentul tenorist din Sibiiu, pe d-l *Popoviciu*.

La eşirea din biserică, Escelenţa Sa érăşĭ fù condus de cortegiul preoţesc în ornat până la locuinţă, unde urmà apoi primirea visitelor de curtoasiă. Mai întâiu se presentà Escelenţei Sale întreg clerul, care a luat parte la sânţire, apoi urmară representanţii comunităţii Doboli în frunte cu preotul Puianu, inteliginţa din Braşov şi jur şi damele, carĭ au asistat la sĕrbare.

La 2 óre p. m. urmà banchetul festiv, dat în sala edificiului comunal, la care luară parte peste o sută persóne, între carĭ şi mai multe dame. Banchetul decurse în ordine esemplară, şi între toţĭ domnia o disposiţiă fórte bună. Şirul toastelor îl deschise I. Prea S. S. toastând în sănătatea monarchului şi a familiei domnitóre. Urmară apoi multe toaste în sănĕtatea Metropolitului present, Preacuvioşiei Sale archimandritului Puşcariu, membrilor din suita Mitropolitului, a protopopului Treiscaunelor, preotului Puianu, a damelor, între carĭ d-na *E. Mureşianu*, care a pictat icónele altarului nouĕi bisericĭ, etc. S'a făcut apoi amintire despre sprijinitorii bisericei, carĭ au contribuit la ridicarea ei. In fine amintesc, ca o caracteristică bătĕtóre la ochĭ, că s'au ridicat pahare chiar şi în onórea guvernului (!!)

Banchetul a durat până la 5 óre p. m.

Escelenţa Sa Mitropolitul se reîntórse astădĭ din Dobolĭ, sosind la 12 óre la gara Braşov, unde împreună cu suita, şi în societatea mai multor inteligenţĭ românĭ braşovenĭ luà prândul, ér la $2^3/_4$ óre plecà spre Sibiiu, fiind aclamat cu „sĕ trăéscă“ din partea publicului român adunat la gară.

Coresp.

Coresp. „Gaz. Trans.“

Sĕlagiu, Septemvre 1895.

Subscrisul, ca cel competent, mĕ simt dator şi pe calea publicităţii a face o dare de sémă despre succesul material al balului împreunat cu concert, arangiat de către tinerimea română din Sĕlagiu şi Chior, cu ocasiunea „Adunărei generale a Despărţămêntului XVI al Asociaţiunei Transilvane“ şi a „Reuniunei femeilor rom. Sĕlăgiene“, ţinută la 11 August n. c. în Şimleul Silvaniei.

Prin rescumpĕrarea biletelor de bal am încassat suma de 410 fl. 70 cr. în care sumă sunt a-se socoti şi suprasolvirile dela următorii d-nĭ: Baron Vesselényi Miklós 20 fl.; Florian Mărcuş 1 fl.; I. Angyal 1 fl.; I. Giorgia 50 cr.; M. Borbei 1 fl.; Nic. Hossu 1 fl.; Kiss Ign. 1 fl.; Dr. Kálmán 1 fl.; Hegedüs S. 1 fl.; Nagy Gy. 1 fl.; N. Goldglancz 50 cr.; Ştef. Pocol 1 fl. şi N. Felecan 1 fl., cărora şi pe acéstă cale li-se exprimă mulţămită.

Suma de 410 fl. 70 cr. încassată prin mine, pe lângă chitanţă, am predat'o d-lui Ioan P. Lazar, preşedintele comitetului arangiator. De-óre-ce însĕ spesele împreunate cu acéstă petrecere s'au făcut prin singura persónă a d-lui preşedinte, fără ca mie sĕ mi-le fi comunicat, şi nu sciu, décă s'au comunicat măcar celorlalţĭ membrii din comitet, — subscrisul nu pot servi cu o dare de sémă esactă a speselor, de unde se pot arăta cât o venitul curat, ce era destinat în favorul „Bisericei gr. cat. din Şimleu“ şi a „Reuniunei femeilor române Sĕlăgiene“.

După cum însĕ d-l Ioan P. Lazar îmĭ arată raţiociniul sĕu, reese, că ar fi spesat 433 fl. 11 cr., ergo un *deficit de 22 florinĭ 51 cr.*

Pentru censurarea speselor acestora pe diua de 30 August am convocat în Şimleu 20 membri din comitet, dintre carĭ, durere, numai 3 s'au înfăţişat, şi şi acest numĕr mic în cele din urmă fără de nicĭ un resultat s'a depărtat.

Prin acésta cred, că am satisfăcut datorinţei mele.

Avram Cordiş,
cassar.

Scirĭ telegrafice.

Budapesta, 30 Septemvre. Ministrul de finance a aşternut astădĭ camerei *preliminarul de buget pentru 1896.* In acesta se arată *un escedent în plus de 77,154 fl.* adecă cu 54,958 fl. mai mare, decât în anul 1895.

Budapesta, 30 Septemvre. In şedinţa de erĭ a partidei liberale se primiră unanim proiectele de lege privitóre la *liberul eserciţiu religionar*, aşternute la timpul sĕu camerei de comisiunile de culte şi instrucţiă publică şi de justiţiă; tot-odată se hotărî primirea proiectului privitor la *recepţiunea Jidanilor*, în textul cum s'a formulat în camera magnaţilor.

Budapesta, 30 Septemvre. In conferenţa partidei „naţionale“ preşedintele *Horansky* mulţămì călduros contelui Apponyi *„pentru serviciile insemne, ce ie-a făcut acésta patrîei la congresul interparlamentar dela Brucsela“*. Faţă cu proiectele bisericescĭ-politice partida va observa ţinuta de până acum şi nu va vota nicĭ acum înarticularea neconfesionalităţii.

Budapesta, 30 Septemvre. Atât fracţiunea lui *Iusth*, cât şi deputaţii stătătorĭ afară de partide, au hotărît sĕ rĕmână nestrămutaţĭ pe lângă ţinuta lor de până acuma, faţă cu cestiunile bisericescĭ-politice.

Oradea-mare, 30 Septemvre. *Coloman Tisza* declarà astădĭ înaintea alegĕtorilor sĕi, că nu este adevĕrată scirea colportată despre retragerea lui din viéţa politică. El atinse în vorbirea sa şi legile bisericescĭ-politice şi *cestiunea naţionalităţilor, dicênd, că statul are datorinţa, sĕ facă sĕ simtă puterea lui aceia, carĭ agită contra naţiunei maghiare.*

DIVERSE.

Cum plătesce regele Belgiei? S'a întêmplat înainte de asta cu dece anĭ. Regele Belgiei, Majestatea Sa Leopold II, care domnesce şi de present, visità espoşiţia de tablourĭ din Bruxella. Dintre tóte chipurile, unul îi atrase atenţiunea în mĕsură mai mare, şi acest tablou representa o turmă de oi ce păsceau în apusul sórelui. Regele chemà pe pictor, proprietarul tabloului, şi îşĭ esprimà dorinţa de-a posede numitul tablou. Lucru firesc, pictorul s'a bucurat fórte tare asupra unui astfel de lucru. Când ajunse apoi vorba la preţ, dise pictorul: Maiestatea Vóstră sĕ plătiţĭ numai preţul oilor aşa după cum se vênd adecă la măcelăriă. Sĕ dicem d. e. 40 fr. de cap... Regele aruncà o privire fugitivă peste tablou făcêndu-şĭ cam următórea socotélă: Dece séu douĕ-spre-dece capete de tóte... cincĭ-şése sute de francĭ, într'adevĕr tabloul nu e scump! După aceea dise cu voce înaltă: — Primesc d-le, tabloul e al meu! Trei dile mai târdiu fù dus tabloul la regele în castelul din Laeken. Numĕrară oile, dér pictorul, care sta la îndemână atrage atenţiunea Maiestăţii Sale asupra punctelor nenumĕrate — pe carĭ le făcuse ulterior — în partea posterióră a tabloului. — Maiestate, nu treceţĭ cu vederea nicĭ pe acestea, sunt cam vre-o miă! — Dér acela nu-i praf? — Intrebà Leopold surîdênd. — Nicĭ decum Maiestate, acelea sunt oi! — Pe onórea d-tale? — Da, pe cuvêntul meu de onóre! Regele plăti numai decât... cincĭ-decĭ de mii francĭ. Tabloul nu merita mai mult de o miă douĕ sute de francĭ.

Richard Wagner şi Patti. Acum 13 anĭ, diva a fost întrebată, care este opera ei de predilecţiune? Diva a rĕspuns fără întârdiere: — Una în care nicĭ-odată n'am cântat în public: „Lohengrin“. „Elsa“ mi-se pare mie cel mai frumos şi cel mai ideal caracter de operă. — Aşa-dér admirĭ pe Wagner? — De sigur, mai mult decât orĭ şi pe care compositor. Mĕ sfiesc numai sĕ cânt musica lui înaintea publicului, de témă sĕ nu-mĭ stric vocea. Dér eu am cântat musica lui fórte des în casa mea, spre intensiva şi propria mea plăcere. — Te-ai hotărît sĕ nu cânţĭ nicĭ-odată musica lui Wagner în public? — Mi-am reservat'o cu deosebire pe „Elsa“ pentru cel din urmă seson al carierei mele ca cântăreţă de opere. Atuncĭ nu mĕ voi teme, că-mĭ stric vocea, şi voi puté cânta admirabila lui musică cum doresc eu. Mi-se pare fórte nimerit sĕ termin cariera cu aceea ce mi-se presintà ca cea mai înaltă musică, ce s'a scris vre-odată.

Decepţionat A.: Nu ne-am mai întâlnit de doi anĭ, décă mi-aduc bine aminte atuncĭ voiai sĕ peţescĭ pe d-ra X. Ei, ţi-a surîs norocul? B.: Din contră. Am avut nenorocire. A.: Ai fost respins? B.: Da de unde, măcar ar fi fost fórte bine.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.65
Renta de coróne ung. 4%	99.20
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.65
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.30
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.75
Bonurĭ rurale croate-slavone	—.—
Imprum. ung. cu premii	159.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	146.—
Renta de hârtie austr.	100 45
Renta de argint austr.	101 —
Renta de aur austr.	121.30
Losurĭ din 1860	152.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	1055.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	489.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	405.—
Napoleondorĭ	9.55
Mărcĭ imperiale germane	58.92½
London vista	120.30
Paris vista	47.35
Rente de coróne austr. 4%	100.95
Note italiene	45.35

Cursul pietei Brașov.

Din 27 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.54	Vênd.	9.57
Galbenĭ	Cump.	5.63	Vênd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	10.76	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75		Vênd.	101.75

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Birourile: Têrgul botelor nr. 22, etagiul I.

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentuluĭ este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe treĭ lunĭ	3 fl. —
Pe șese lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe treĭ lunĭ	10 fr.
Pe șese lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe șese lunĭ	1 fl. —
Pe treĭ lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe șese lunĭ	4 francĭ.
Pe treĭ lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin **mandate poștale.**

Domniĭ, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.